

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 3T/59/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415010171
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Alman
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2015:1415010171.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudcom JUDr. Ivanom Almanom v trestnej veci proti obžal. F. K. a spol. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07. júla 2015 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

X/ F. K., H.. XX.XX.XXXX/XXXX N. C., R. C. C.,
E. XXX/XXX, R..Č.. N. N. N. Ú. C. X. XX.XX.XXXX,

X/ E. D., H.. XX.XX.XXXX/XXXX N. C., R. C. C.,
T. XXX/XX, R..Č.. N. N. N. Ú. C. X. XX.XX.XXXX,

sa uznávajú za vinných,

že

obvinení po vzájomnej dohode, že sa pokúsia nájsť nejaké peniaze, v rodinnom dome v Bratislave, E. Č.. XXX, dňa 23.02.2015 v čase okolo 13:00 hod. vykonali vlámanie do uzamknutej izby, ktorú užíva poškodená Adriana Szlovinczová, a to tak, že pomocou pinzety sa pokúšal otvoriť tieto dvere najprv obv. D., čo sa mu však nepodarilo, a podarilo sa to až spoluobvinenému H., následne obv. D. B. X.. K. vošli do izby, ktorú prehľadali a obv. D. z nočného stolíka vzal 1 ks retiazku na krk v tvare kocky zo žltého kovu, Au, váha 2,82 g, rýdzosť 585 v hodnote 141,-Eur, 1 ks kruhový náramok na ruku zo žltého kovu, Au, váha 2,22 g, rýdzosť 585 v hodnote 111,-Eur, 1 ks plochý náramok na ruku zo žltého kovu, Au, váha 2,98 g, rýdzosť 585 v hodnote 150,-Eur, 1 ks privesok v tvare srdca zo žltého kovu, Au, váha 0,41 g rýdzosť 585 v hodnote 25,-Eur, 1 ks privesok obyčajný v tvare slnečnice zo žltého kovu, Au, váha 0,83 g, rýdzosť 585 v hodnote 50,-Eur, 1 pár visiacich náušnic zo žltého kovu, ktoré mali v sebe srdce nad ktorým bola slza, v nezistenej hodnote, 1 pár náušnic obdĺžnikového tvaru zo žltého kovu v nezistenej hodnote, ktoré následne obv. Horváth a spoluobvinený Netolický

zanesli do záložne, čím spôsobili poškodenej B. K., R. C. C., E. XXX, škodu vo výške minimálne 477,- Eur,

pričom obvinený E. D. sa skutku dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 8T 8/2014, zo dňa 04.03.2014 právoplatný dňa 14.05.2014 uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa 212 ods. 1 Tr.zák. a rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 5T 84/2014, zo dna 01.10.2014, právoplatný dňa 04.12.2014, uznaný za vinného okrem iného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr.zák.,

t e d a

obžal. F. K.

spoločným konaním si prisvojila cudziu vec tým, že sa jej zmocnila, a čin spáchala vlámaním,

obžal. E. D.

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, a čin spáchala vlámaním, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l i

obžal. F. K.

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžal. Karol Horváth

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j ú

obžal. F. K.

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona jej súd výkon uloženého trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona jej súd určuje skúšobnú dobu podmienene odsúdenia v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona jej súd ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

obžal. E. D.

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona ho súd pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona mu súd ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Naproti tomu sa

obžal. S. H., H.. XX.XX.XXXX/XXXX N. C., R. C. C.,

B. XXXX/X,

podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava IV, sp.zn. 1 Pv 146/15, zo dňa 15.05.2015, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak,

ž e

po vzájomnej dohode so spoluobvinenými F. K. B. E. D., že sa pokúsia nájsť nejaké peniaze, v rodinnom dome v Bratislave, E. Č.. XXX, dňa 23.02.2015 v čase okolo 13:00 hod. vykonali vlámanie do uzamknutej

izby, ktorú užíva poškodená B. K., a to tak, že pomocou pinzety sa pokúšal otvoriť tieto dvere najprv obv. Horváth, čo sa mu však nepodarilo, a podarilo sa to až obvinenému H.Z., následne obv. D. B. X.. K. vošli do izby, ktorú prehľadali a obv. D. z nočného stolíka vzal 1 ks retiazku na krk v tvare kocky zo žltého kovu, Au, váha 2,82 g, rýdzosť 585 v hodnote 141,-Eur, 1 ks kruhový náramok na ruku zo žltého kovu, Au, váha 2,22 g, rýdzosť 585 v hodnote 111,-Eur, 1 ks plochý náramok na ruku zo žltého kovu, Au, váha 2,98 g, rýdzosť 585 v hodnote 150,-Eur, 1 ks privesok v tvare srdca zo žltého kovu, Au, váha 0,41 g rýdzosť 585 v hodnote 25,-Eur, 1 ks privesok obyčajný v tvare slnečnice zo žltého kovu, Au, váha 0,83 g, rýdzosť 585 v hodnote 50,-Eur, 1 pár visiacich náušnic zo žltého kovu, ktoré mali v sebe srdce nad ktorým bola slza, v nezistenej hodnote, 1 pár náušnic obdĺžnikového tvaru zo žltého kovu v nezistenej hodnote, ktoré následne obv. D. B. X. H. zanesli do záložne, čím spôsobili poškodenú B. K., R. C. C., E. XXX, škodu vo výške minimálne 477,-Eur,

nakoľko skutok, ktorý mal spáchať obžalovaný S. H. nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci proti obžal. F. K. a spol. bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaných F. K., E. D.R., S. H., K.-S. B. K., prečítaním obsahov znaleckých posudkov a odborného vyjadrenia, a listinnými dôkazmi.

Obžalovaný E. D. po zákonom poučení podľa § 257 Trestného poriadku a po porade s obhajcom urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinným zo žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby.

Po zákonom poučení odpovedal na otázky v zmysle ust. § 333 ods. 3, písm. c/,d/,f/,g/,h/ Tr. por., či c/ rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, odpovedal: áno

d/ bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, odpovedal : áno

f/ rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, odpovedal: áno

g/ bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jemu kladený za vinu, odpovedal: áno

h/ sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, odpovedal: áno.

Prokurátor nemal k vyhláseniu obžalovaného výhrady a navrhol toto vyhlásenie prijať.

Súd prijal vyhlásenie o vine obžalovaného Karola Horvátha o vine.

Obžalovaný E. D. vo vzťahu k spoluobžalovaným na hlavnom pojednávaní využil svoje zákonné právo a odmietol vypovedať a tak súd prečítal jeho výpoveď z prípravného konania.

Dňa 27.02.2015 obžalovaný Horváth uviedol, že obžal. K. od neho žiadala vybaviť nejaké drogy a že majú doma nejaké zlato, aby prišli aj s H. k nej. Po príchode k K. všetci traja išli do obývačky, kde užili pervitín. Lenka s Petrom potom išli do izby, kde mali spolu sex. Po návrate Lenka uviedla, že jej mama a sestra si izby zamykajú a že tam mohli mať nejaké zlato a požiadala ho, aby tie dvere otvoril. Lenka priniesla pinzetu, ktorú H. ohol. On sa pokúšal pinzetou dvere na izbe Lenkynej matky otvoriť, ale mu to nešlo a tak dal pinzetu Petrovi, ktorý dvere otvoril. On s Lenkou vošli do izby, Peter ostal stáť pri dverách. Lenka prezerala skrinky a on išiel priamo k nočnému stolíku, ktorý otvoril, ale Lenka mu povedala, aby odišli do obývačky. On s Petrom odišiel, Lenka ostala v izbe svojej matky a po chvíli priniesla zlato, aby ho založili. Bolo to asi 5 ks zlatých šperkov. On potom s Petrom išiel do záložne. Za šperky dostal asi 178,60 Eur, peniaze si s Petrom rozdelili na polovicu. Večer mu telefonovala Lenka, že jej matka na to prišla a chcela, aby zlato priniesli naspäť.

Dňa 08.04.2015 pri konfrontácii s obžal. F. K. uviedol, že nevie kto priniesol pinzetu a nevie, kto ju ohýbal, ani kto ju strkal do zámku. Lenka sa snažila s pinzetou dvere otvoriť, nešlo jej to a poprosila Petra aby dvere otvoril, čo sa mu podarilo. Do otvorenej izby vošla len Lenka. On nevedel komu patrila zamknutá izba, on tam nevstupoval a nevedel čo tam Lenka ide robiť. Šperky mu dala Lenka v obývačke ako náhradu za to, že mu videla peniaze.

Dňa 08.04.2015 pri konfrontácii s obžal. S. H. uviedol, že H. bol vonku so psom, Lenka robila niečo pri dverách a povedala, že jej to nejde otvoriť. Pinzeta bola už vnútri v zámku. Lenka potom požiadala Petra, či to neskúsi. Petrovi sa to podarilo. On pinzetu neohýbal, ani neskúšal dvere otvoriť. Do izby

vošla Lenka. On ostal stáť pri dverách a potom išiel na kávu. Šperky mu dala Lenka preto, lebo mu dlžila peniaze. On

šperky založil v záložni za 189 Eur a peniaze minul. Nevedel, že Lenka má v byte obmedzený pohyb a že má zakázané ísť do niektorých miestností. Nevedel, že šperky, ktoré mu Lenka dala boli ukradnuté.

Obžal. F. K. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobila vyhlásenie, že sa cíti byť nevinná zo spáchania žalovaného skutku. Uviedla, že v dome bola ona, D. B. H.. Chceli ísť do maminej spálne, ktorej dvere otvorili pinzetou. Do spálne vošla ona a D., H. zostal pri dverách. S D. spáľňu prehľadali, hľadali nejaké peniaze, ale nič nenašli a tak dvere zavreli a zamkli. Ona potom išla s H. na dvor, kde boli spolu 20-30 minút. Potom z domu vybehol D. a povedal H., že musia odísť. H. vedel čo idú robiť a pomáhal dvere otvoriť pinzetou. O tom, že z domu zmizli šperky nevedela. Ona z akcie nemala nič o peniaze sa podelili D. B. H.. H. K. D. vedeli, kde je jej izba a že do izby, ktorá je jej mamy nemajú ísť, že je zamknutá. Ona im nehovorila prečo je tá izba zamknutá. V ten deň bola ona a spoluobžalovaní aj v iných miestnostiach domu a to v obývačke, kde pozerali telku, tam peniaze nehľadali a ona a H. boli aj v jej izbe, kde mali spolu sex. Ona nevedela kde má jej mama schované zlato. H. B. D. nebola dlžná žiadne peniaze. Pinzetu, ktorou otvárali dvere do maminej izby upravoval D..

V predsúdnom konaní uviedla, a na hlavnom pojednávaní to potvrdila, že keď D. B. H. k nej prišli, tak si všetci dali pervitín. Pinzetu priniesol D. z jej izby, ktorú následne ohol a povedal, aby to vyskúšali a tak išli do spálne jej mamy, ktorá mala izbu zamknutú. D. sa snažil pinzetou dvere otvoriť, keďže sa mu to nedarilo, skúsil to H. a tomu sa to podarilo. Do spálne vošla ona a D.. Ona prezerala skrine D. išiel k nočnému stolíku, ktorý prezeral. Potom išli do izby, D. jej nehovoril nič o tom, že by niečo našiel. Potom ona navrhla D. B. H. aby s ňou išli do izby, D. nechcel a tak išla do izby s H., kde mali sex. D.R. ostal v obývacej izbe sám. Potom ona išla s H. na dvor. Krádež neplánovali, bolo to spontánne a bolo to preto, lebo D. potreboval peniaze. Pripustila, že deň pred krádežou boli u nej D. K. H. tiež, ale ku krádeži prišlo až v pondelok.

Pri konfrontácii s H. potvrdila jeho verziu, že bol u nej počas dvoch dní a uviedla, že izba sa otvárala na druhý deň. Uviedla, že H. vedel koho je tá izba a za akým účelom do izby idú.

Následne však už uviedla, že nevie, či sa dvere na izbe neotvárali v prvý deň a nešli otvoriť a v prvý deň tam bol Karol ešte sám.

Následne uviedla že dvere na izbe otvárali prvý deň, ale im to nešlo a tak ju otvárali až na druhý deň. Druhý deň s H. najprv pozerali telku, potom mali spolu sex, potom ich Karol poslal von a ona išla s H. von. V dome ostal Karol sám.

Potom zase uviedla že sa najskôr otvárala izba, potom mali sex a potom išli von. Následne zase uviedla, že si už nepamätá v akom to bolo poradí.

Obžal. S. H. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že sa cíti byť nevinný zo spáchania žalovaného skutku. Uviedol, že v dome Lenky bol dva dni po sebe. On mal na návšteve aj psa. Keď s Karolom k Lenke prišli, on ostal so psom vonku a Karol išiel dnu. Potom išiel dnu aj on, ale bol len pri okne tak, aby videl vonku na psa. Keď prišiel do domu videl, ako sa Lenka s Karolom zohýbali pri zámku dverí. Povedali mu že stratili kľúče od izby a snažia sa dostať dnu. V zámku už bola pichnutá pinzeta. Keď im to nešlo, tak to skúsil on a dvere im otvoril. Lenka s Karolom vošli do izby a on išiel von na dvor. Po chvíli Karol s Lenkou vyšli von a on s Karolom odišli. Na druhý deň s Karolom prišiel zase za Lenkou. On si sadol k počítaču, Lenka s Karolom sedeli na gauči a pozerali DVD s pornom. On si sadol k nim. On sa potom s Lenkou vyspal. Karol im povedal, že on si ho chce vyhoniť a tak on s Lenkou potom vyšli von na dvor, kde čakali na Karola. On nevedel, že izba kam sa chceli Karol a Lenka dostať bola jej mamy. On do tej

izby ani nevošiel. Vie, že Karol spomínal, že chce nejaké peniaze na ubytovňu. O tom, že zmizli šperky mu povedala Lenka až následne keď zháňala Karola. On o šperkoch vie len to, že Karol šperky založil v záložni a že ich má od Lenky. On z tých šperkov nemal nič. Na svojom tvrdení zotrval aj konfrontácii s obžal. K..

Svedkyňa-poškodená B. K. uviedla, že s dcérou Lenkou a druhou dcérou bývajú v rodinnom dome. Ona a jej druhá dcéra Diana si izby zamykajú, lebo v minulosti Lenka, alebo jej známi zobrali z domu veci. Dňa 24.02.2015 sa jej druhá dcéra Diana sťažovala, že sa jej nedá otočiť kľúčom na dverách izby. Po rozobratí zámku zistili na tomto zvláštne ryhy a také isté boli aj na zámku na dverách do jej izby. Preto skontrolovala svoju izbu a zistila, že jej boli odcudzené šperky a to retiazka na krk, náramok na

ruku s hviezdčkami, náramok na ruku klasický, dva páry náušnic, privesok v tvare srdca a privesok v tvare slnečnice. Šperky naposledy videla asi 10.02.2015 v nočnom stolíku v jej izbe. Podozrievala z toho dcéru Lenku, ktorá to spočiatku popierala, ale potom povedala, že sa pokúsi zlato zohnať späť. Podľa nej Lenka nevedela kde má šperky ukryté, ostatné veci nemala poprehadzované. Voľné peniaze doma nemala. K trestnému konaniu sa s nárokom na náhradu škody nepripojila.

Súd po splnení zákonných podmienok prečítal obsahy znaleckých posudkov a odborného vyjadrenia k hodnote odcudzených vecí.

Znalkyňa MUDr. Klaudia Stanislavová vypracovala znalecké posudky na všetkých troch obžalovaných. K osobe obžal. F. K. uviedla, že táto je somatopsychicky závislá od metamfetamínu. Navrhla jej uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Obžalovaný E. D. je kompletne psychicky a somaticky závislý od metamfetamínu a navrhla u neho uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou. Obžalovaný S. H. je somatopsychicky závislý od viacerých drog, konkrétne od marihuany a pervitínu. Navrhla u neho uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Z vypracovaného odborného vyjadrenia k hodnote odcudzených šperkov je zrejماً ich hodnota tak, ako je uvedená vo výrokovej časti rozsudku.

Z listinných dôkazov súd na hlavnom pojednávaní oboznámil protokol o vydaní a vrátení vecí z ktorého vyplýva, že pracovníčka záložne Žolík vydala založené odcudzené šperky a dve záložné zmluvy a odcudzené veci boli vrátené poškodenej. Zo záložných zmlúv vyplýva že obžalovaný E. D. dňa 23.02.2015 v záložni Žolík založil odcudzené veci.

Z uznesenia o stíhaní obžalovaného E. D. vyplýva, že tento je od 28.11.2014 stíhaný pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a iné, ktorý mal spáchať od 26.11.2014 do 27.11.2014.

Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 8T/8/2014, zo dňa 04.03.2014, právoplatným dňa 14.05.2014 bol obžal. E. D. odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace, so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok.

Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 5T/84/2014, zo dňa 01.10.2014, právoplatným dňa 04.12.2014 bol obžal. E. D. odsúdený za prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 Trestného zákona a iné na súhrnný podmienený trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky. Zároveň súd zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 8T/8/2014.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 1T/130/2013, zo dňa 19.03.2014, právoplatným dňa 19.03.2014 bol obžal. S. H. odsúdený za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona a iné na

podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, so skúšobnou dobou s probačným dohľadom v trvaní 5 rokov a trest prepadnutia vecí.

Z registrov trestov a posudkov vyplýva, že obžalovaná F. K. nebola doposiaľ súdne trestaná ani prejednávajúca za spáchanie priestupku. Obžalovaný E. D. má v registri trestov päť záznamov, z toho jeden cudzozemského súdu a v dvoch prípadoch sa na neho hadí akoby nebol odsúdený. V registri priestupkov má sedemnást' záznamov. Obžalovaný S. H. má v registri trestov tri záznamy, z toho dva krát sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. V registri priestupkov má štrnásť záznamov.

K odsudzujúcej časti.

Po vykonanom dokazovaní súd s poukazom na vyhlásenie obžalovaného E. D., ktoré nie je v rozpore s vykonaným dokazovaním z predsúdneho konania a ktoré súd prijal, uznal tohto vinným zo spáchania žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby.

Obžalovaná F. K. síce urobila vyhlásenie že sa cíti byť nevinná, zo spáchania žalovaného skutku, ale vo svojej výpovedi potvrdila to, že jej matka si izbu zamykala a ona nemala do tejto izby voľný prístup. Potvrdila, že do izby poškodenej vošli po spoločnej dohode s D., ktorý priniesol pinzetu, ktorú aj ohol. Potvrdila, že do izby po otvorení dverí vošla ona spolu s D. a izbu prehľadávali tak, že ona prehľadávala skrine a D.Á. išiel k nočnému stolíku, ktorý prezeral. Potvrdila aj to, že motívom krádeže bolo to, že D.Á. potreboval peniaze.

Zistený skutkový stav uvedený v obžalobe vo vzťahu k obžalovanej K. potvrdil aj spoluobžalovaný D. v prípravnom konaní, ktorý uviedol, že K. mu hovorila, že doma má nejaké zlato a chcela vybaviť drogy. Potvrdil, že im K. hovorila, že jej mama si izbu zamyká. Mala to byť ona, ktorá priniesla pinzetu na

otvorenie dverí a pokúšala sa tiež dvere pinzetou otvoriť. Potvrdil, že on so K. po otvorení dverí vošli do izby poškodenej, a obaja izbu prezerali. Podľa verzie obvineného Horvátha bola to K., ktorá z izby priniesla šperky, ktoré on neskôr založil v záložni.

Obžalovaný H. potvrdil, že videl, ako sa K. B. D. skláňajú pri dverách do izby poškodenej a snažia sa dostať dnu a že v zámku bola pichnutá pinzeta. Potvrdil, že do izby po otvorení dverí vošla K. B. D..

Poškodená B. K. podrobne popísala množstvo a druh odcudzených vecí, ktoré jej boli aj vrátené a tieto opoznala. Potvrdila, že na zámku izby zistili ryhy po násilnom otváraní zámku. Potvrdila aj to, že dvere izby si zamykala z toho dôvodu, že F. K., alebo jej známi z domu už v minulosti zobrali veci. To, že F. K. mala vedomosť o odcudzení šperkov je potvrdené tým, že potom, ako poškodená krádež zistila, Lenka jej povedala, že sa pokúsi šperky získať späť.

Odborným vyjadrením bola stanovená hodnota odcudzených vecí tak, ako je uvedená v obžalobe a výrokovej časti rozsudku.

Tvrdenie obžalovaného D. o založení šperkov je potvrdené záložnými zmluvami a protokolom o vydaní a vrátení vecí.

Motív obžalovaných odcudziť šperky poškodenej vyplýva aj z ich drogovej závislosti, ktorú u nich zistila znalkyňa MUDr. Klaudia Stanislavová. Aj skutočnosť, že všetci traja obžalovaní pred spáchaním žalovaného skutku užíli drogy môže mať za následok nezrovnalosti v ich výpovediach, ktoré však nie sú tak zásadné, aby spochybňovali dôvodnosť ich stíhania.

F. K. mala vedomosť o tom, že do izby poškodenej bez jej súhlasu nemôže vstupovať a na ochranu svojho majetku poškodená použila prekážku, účelom ktorej je zabránenie vniknutiu a to zamknutie vchodových dverí. Bolo preukázané, že obžalovaná K. v snahe dostať sa k veciam poškodenej použila spoločným konaním na otvorenie dverí pinzetu, takže toto jej konania preukazuje aj znaky vlámania. Bolo preukázané, že do izby poškodenej vošla a túto prehľadávala. Bolo tiež preukázané, že hľadala peniaze pre Horvátha, resp. na drogy a bolo preukázané, že predmetné odcudzené šperky D.Á. neskôr založil. To, že obžalovaná K. nemala z krádeže žiadny zisk ju neospravedlňuje a nezabvuje trestnej zodpovednosti za svoje konanie.

Nakoľko vina obžalovaného D. je preukázaná jeho vyhlásením o vine a vina obžalovanej K. je preukázaná čiastočne jej výpoveďou, výpoveďami spoluobžalovaných D. B. H. a výpoveďou poškodenej, listinnými dôkazmi a odborným vyjadrením, uznal ich súd vinnými zo žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby.

Súd právne kvalifikoval konanie obžalovaných D. B. K. v zmysle podanej obžaloby ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, pričom kvalifikačný znak vlámania je popisovaný v ust. § 122 ods. 4 Trestného zákona, ako konanie páchatel'a, ktorý vnikol do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia alebo prekonaním inej zabezpečovacej prekážky použitím sily alebo ľst'ou. U obžalovaného D.R. vzhľadom na oboznámené skoršie odsúdenia bolo tiež preukázané, že tento spáchal žalovaný skutok, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a preto súd v jeho osobe kvalifikoval jeho konanie aj podľa odseku 3 písmeno b/ Trestného zákona.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu u oboch obžalovaných postupoval diferencovane.

Pokiaľ ide o ukládanie trestu obžalovanej K., súd tejto mohol ukladať trest odňatia slobody do dvoch rokov.

To, že obžalovaná doposiaľ viedla riadny život, súd zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Trestného zákona.

Na druhej strane súd nezistil žiadne priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 Trestného zákona, ktoré by mali vplyv na ukládanie trestu obžalovanej.

Nakoľko prevažuje pomer poľahčujúcich okolností použil súd zmierňovacie ustanovenie § 38 ods. 3 Trestného zákona a znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a tak mohol obžalovanej ukladať trest odňatia slobody do 16 mesiacov.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanej tejto ukladal trest výchovný v trvaní 3 mesiace so skúšobnou dobou podmieneného odsúdenia v trvaní 18 mesiacov. Súd sa stotožnil tiež so závermi znaleckého posudku a nakoľko na ukládanie ochranného protitoixikomanického liečenia boli splnené všetky zákonné podmienky, uložil obžalovanej K. aj navrhnuté ochranné protitoixikomanické liečenie ambulantnou formou.

Pokiaľ ide o ukládanie trestu obžalovanému D., súd tomuto mohol ukladať trest odňatia slobody v sadzbe od 6 mesiacov do 3 rokov.

To, že sa obžalovaný k spáchaniu žalovaného skutku doznal a jeho spáchanie oľutoval, súd zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona.

Na druhej strane to, že už bol v minulosti odsúdený súd zohľadnil ako priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona.

Pri rovnosti pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd s prihliadnutím k tomu, že obžalovaný spáchal žalovaný trestný čin počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, nemohol obžalovanému ukladať trest s podmieneným odkladom jeho výkonu, ale musel obžalovanému uložiť trest nepodmienečný, ktorý mu ukladal pri spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní 10 mesiacov.

Nakoľko obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, zaradil ho súd pre výkon uloženého trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd sa stotožnil tiež so závermi znaleckého posudku a nakoľko na ukladanie ochranného protitoixikomanického liečenia boli splnené všetky zákonné podmienky, uložil obžalovanému D. aj navrhnuté ochranné protitoixikomanické liečenie ambulantnou formou.

K oslobodzujúcej časti.

Súd po vykonanom dokazovaní vo vzťahu k obžalovanému S. H. dospel k záveru, že tá časť skutku, ktorá je kladená obžalovanému za vinu, nie je trestným činom.

Obžalovaný H. poprel že by konal s úmyslom spáchať žalovaný trestný čin. Popísal, že v dome, kde bývala obžalovaná F. K. bol so svojim psom a počas návštevy dával na neho pozor a zdržiaval sa väčšinou vonku. Uviedol, že v dome bol počas dvoch dní po sebe. Prvý deň bol svedkom toho, ako obžalovaná K. a obžalovaný D. sa snažili otvoriť dvere na jednej z izieb, pričom mu uviedli, že stratili kľúče a preto sa chcú dostať dnu. Nemal vedomosť, že je to izba K. mamy. V zámku už bola pinzeta a keďže im nešli dvere otvoriť, on to skúsil a podarilo sa mu dvere otvoriť. Sám do uvedenej izby ani len nevošiel a vyšiel von na dvor. Nasledujúci deň, kedy bol v dome, kde bývala F. K. už len pozeral televízor, mal s obžalovanou K. sex a potom išli spolu na dvor a v dome ostal sám obžalovaný D.. Vie, že D. zháňal nejaké peniaze na ubytovňu a že po odchode od Lenky založil nejaké šperky. On z toho nič nedostal. Až následne, keď Lenka zháňala D. sa od Lenky dozvedel, že z jej domu zmizli šperky.

Obžalovaný D. k účasti obžalovaného H. na spáchanom skutku uviedol, že D. ohol pinzetu, ktorú priniesla Lenka. Následne uviedol, že nevie kto priniesol pinzetu, ani nevie kto ju ohol. Potom uviedol, že keď sa K. pokúšala dvere otvoriť, tak H. tam nebol, lebo bol vonku so psom.

Obžalovaná K. k účasti H. na žalovanom skutku uviedla, že s H. išla na dvor až po tom, ako otvoril dvere na izbe jej matky, pričom vedel čo idú robiť a dvere otváral H. pinzetou. Nehovorila H. však prečo je izba jeho mamy zamknutá. V prípravnom konaní uviedla, že po otvorení dverí izby jej matky mala s H. sex a až potom išli spolu na dvor. Pripustila, že v dome bol D. B. H. aj deň pred krádežou.

Pri konfrontácii uviedla, že H. vedel, koho je izba, ktorá sa otvárala a za akým účelom tam idú. Potvrdila, že izba sa otvárala druhý deň.

Následne však uviedla, že nevie či sa izba poškodenej neotvárala prvý deň a prvý deň tam bol E.(D.) sám.

Následne uviedla že dvere na izbe otvárali v prvý deň, ale im to nešlo, potom ju otvárali druhý deň. Na druhý deň s H. pozerali televíziu, potom mali spolu sex a potom bola s H. vonku a v dome bol D. sám. Následne zase zmenila výpoveď a uviedla, že najskôr sa otvárala izba, potom mali sex a potom išli von. Následne zase zmenila výpoveď a uviedla, že si nepamätá v akom poradí sa skutok stal.

Okrem zmätočnej výpovede obžalovanej K. voči obžalovanému H. neexistuje žiadny priamy ani nepriamy dôkaz, ktorý by preukazoval to, že obžalovaný H. vedel, že svojim konaním, tým, že pomohol odomknúť zamknuté dvere na izbe poškodenej sa dopustil trestného činu. Obžalovaný H. bol pozvaný do domu kde riadne bývala obžalovaná K.. Nebolo preukázané, že by obžalovaný H. vedel o situácii v rodine obžalovanej K., o tom, že jej matka si svoju izbu zamyká a obžalovaná nemá v jej neprítomnosti povolený prístup do jej izby. Bolo preukázané, že obžalovaný H. videl, ako sa obžalovaná K.Á. K. X. D. pokúšali dostať do izby, pričom mu uviedli, že sa do nej nevedia dostať preto, lebo stratili kľúče. Je teda zrejmé, že obžalovaný H. nemohol mať vedomosť o tom, že spoluobžalovaní vnikajú do cudzej izby, kam nemajú prístup povolený. Sama skutočnosť, že obžalovaný H. F. pomohol dvere otvoriť nemôže vyvodzovať záver, že mal vedomosť o tom, že svojim konaním pácha, alebo môže páchať trestný čin.

Na naplnenie skutkovej podstaty trestného činu sa vyžaduje okrem iného aj naplnenie subjektívnej stránky trestného činu, ktorou je zavinenie.

Žalovaný prečin krádeže je úmyselným trestným činom.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a/ chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b/ vedel, že svojim konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmenný.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že časť zmätočnej, chaotickej, rozporupnej, odporujúcej si výpovede spoluobžalovanej K. H. priamo usvedčuje obžalovaného H. z toho, že tento mal vedomosť o tom, že idú páchať krádež a že idú vniknúť do cudzej izby. Túto výpoveď je potrebné hodnotiť aj vo svetle iných dôkazov a s prihliadnutím aj na vnútorné rozpory vo výpovedi samotnej K. tak, ako sú vyššie uvedené. K. nevypovedala identicky celé konanie, svoje výpovede menila, vypovedala nelogicky a nepravdivo. Je potrebné konštatovať, že tesne pred skutkom sa nafetovala a užila drogy. Je preto otázne ako si na skutok pamätala. Okrem tejto výpovede iný dôkaz, ktorý by preukazoval vedomosť obžalovaného H., že pácha trestný čin neexistuje.

Výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa sta skutok, ktorý je predmetom trestného konania. To platí tým skôr, keď vierohodnosť jediného priameho svedka (v tomto prípade spoluobžalovanej) je pochybná (č. 14/1964).

Hodnotenie dôkazov podľa § 2 ods. 6 Tr.por. musí súd vykonať tak, že uváži všetky okolnosti prípadu jednotlivito aj v ich súhrne, teda skúma, či výpoveď svedka (v tomto prípade spoluobžalovanej) je logická, či sa svedok (spoluobžalovaná) prípadne aj v okolnostiach menej podstatných neodchýľuje od svojej predchádzajúcej výpovede, pričom v prípade odchýliek musí súd zisťovať prečo k tomu dochádza (č. 30/1966-I).

Zásada objektívnej pravdy vyžaduje, aby súd oprel svoje zistenia o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, nie o púhu pravdepodobnosť. Tam, kde sa nedá bezpečne zistiť, ktorý z variantov skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, volí súd po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov ten, ktorý je pre obžalovaného priaznivejší (č. 46/1963, č. I/1966).

Ak zostanú po vyčerpaní všetkých dôkazov pochybnosti o niektorých skutkových zisteniach dôležitých pre zavinenie, je potrebné rozhodnúť v prospech obžalovaného /in dubio pro reo/ (č. 22/1968-II).

Nakoľko vo vzťahu k obžalovanému H. vykonaným dokazovaním nebolo preukázané naplnenie subjektívnej stránky žalovaného trestného činu mimo akúkoľvek pochybnosť, súd minimálne z dubioznych dôvodov, ak chcel dodržať zákon a rozhodnúť zákonne a spravodlivo, musel obžalovaného S. H. spod obžaloby oslobodiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia, cestou Okresného súdu Bratislava IV, na Krajský súd v Bratislave.